

EL LLENGUATGE

Fa molts dies

Entre la noció de temps i la de quantitat s'estableix sovint una íntima relació derivada del fet que ens escau de fer freqüents referències al temps considerant-lo en la seva major o menor durada, és a dir, en la seva quantitat. Això ha fet que certs mots quantitius, com *molt, poc, gaire, bastant, quant, etc.*, usats amb certs verbs, hagin arribat a tenir el valor equivalent a *molt temps* (o *molt de temps*), *poc temps, gaire temps, etc.* Podem dir, així, *Fa molt que no ens veiem, Allò va durar poc, No s'hi va estar gaire, Quant fa que no em dius res?*, al costat, és clar, de *Fa molt de temps que no ens veiem, etc.*

No és gens estrany, així, que expressions pròpiament quantitatives, referides a un període de temps, com *molts dies* o *molts anys*, però exercint no una funció adverbial sinó la funció de subjecte del verb, concretament del verb *ésser*, siguin usades per algú, indègudament, com a frases de valor temporal. Dit més exactament, amb un exemple concret, que en lloc de *Fa molts anys que hi vaig cada estiu* i *Fa molts dies que no ens veiem* n'hi ha que diguin avui *Són molts els anys que hi vaig cada estiu* i *Són molts els dies que no ens veiem*. La primera d'aquestes dues darreres construccions sembla impossible, car el terme *cada estiu* ha d'ésser referit a un període d'anys no més o menys llarg sinó perfectament definit. La segona, en canvi, és ben possible, però té un significat diferent de la que hem indicat en primer

lloc. *Fa molts dies que no ens veiem*, amb el valor de la qual hem dit que es fa servir per alguns. Efectivament, *Són molts els dies que no ens veiem* significa no que «ens hem deixat de veure durant un llarg període de dies que encara dura» sinó «hi ha molts dies, seguits o alterns, en què no ens veiem». Podem dir perfectament *Són molts els dies que no ens veiem* havent-nos vist avui o ahir mateix. En conclusió, caldria evitar aquest ús que avui es propaga de *Són molts els dies i són molts els anys*, en lloc de *Fa molts dies* i *Fa molts anys*.

Un cas diferent és el de construccions com *Són molts dies esperant-lo* o *Són molts anys anant-hi cada estiu*, perfectament correctes, però que no usariem en les mateixes ocasions que *Fa molts dies que l'espero* i *Fa molts anys que hi vaig cada estiu*, que indiquen simplement una durada, sinó més aviat per a ponderar-ne la importància, justificar una actitud de cansament, avorriment, etc.

Albert Jané